

Dr. Melegh Gábor

A Kari Hét lebonyolítási rendszerét nagyon jónak tartom. Az hogy a főkormányost csak az utolsó napon választották meg, lehetőséget adott arra, hogy nagy tömegeket megmozgató, rengeteg jó ötlettel tarkított kortes hadjárat alakuljon ki. Szerintem a reklám, a propaganda elegendő volt ahhoz, hogy aki akart, az tudomást szerezhett a programokról.

A vetélkedő hangosítása valóban problémás volt, de a csapatok is több tiszteletet tanúsíthattak volna egymás iránt. Túl nagy volt a zaj! Az éjszakai kerékcserénél elkelt volna még néhány rendező a botránnyosan viselkedők lecsillapítására.

A négy humorista műsora semmitmondó volt -s különösen miután megtudtam, hogy ez volt a legdrágább program- nem tetszett.

Én most azt a néhány negatívumot említettem, amin változtatni kellene, hiszen a rengeteg jó dolgot már mind elhaondták előttem. Nagyon örülök, hogy részt vehettem a Kari Hét rendezvényein, de sajnálom, hogy több oktató kollegámmal nem sikerült találkoznom.

Megkérdeztünk néhány hallgatót is:

Milyennek találtad a Közlekkari Napokat?

-Szerintem nagyon jó volt. Sok klassz program közül válogathattunk. Nagyon tetszett a tegnapi esti Aranykerék vetélkedő is. Sok eredeti ötlet volt benne, és a régiekre is új köntözt adtak.

Mi az, amin jövőre érdemes lenne változtatni?

-Hát, kár, hogy közben előadásokra kellett járni. Úgysem volt sok hasznuk, mert mindenki holt fáradt volt az éjszakai mulatozásoktól.

Megkérdeztünk másokat is.

-Jó. Szerintem nagyon feldobja az embereket az ilyen kari hét. Talán kicsit kevés volt a program. Egész napos is lehetett volna, legalább egyszer. De ez még csak a második volt, és majd beindul a gépezet.

-Melyik napok?

-Szóval te nem tudtál róla?

-Nem, én csak most vagyok itt, de jól érzem magam.

HÍRHLÁTER

Sokan az olvasók közül részt vettek a Kari Napok eseményein. Voltak azonban olyanok is, akik megismerkedtek a kulisszatitkokkal. Ezekből az élményekből adnak közre néhányat. Hétfőn, a gyorsasági sörivés előtt a verseny célja, a előkészített sörökből valakik elemeltek egy-pár üveggel, és csak néhány szemfüles ott tartózkodón múlt, hogy nem fokozódott a hiány.

A plakátolással kapcsolatban is sokan panaszkodtak, arra hivatkozva - jogosan -, hogy más becsmélőse nem reklám. Ugyancsak a plakátokkal történt, hogy a kolezsban kissé furcsa felfogású egyének leszaggattak egy csomót, a közismert nagyorrú figurával egyetemben.

Kis szálkát hagyott néhányunk szemében, hogy a Kari Napok szervezői közül néhányan egyes főkormányos-jelöltek választási bizottságában is működtek. Ez nem kellemes dolog abban az esetben, ha a feladatokat csak egy adott időpont után kapták meg a jelöltek.

Kínos volt a hallgatók aktivitása a szakmai programokon. A tanszékek által nagy fáradtsággal készített, filmekkel tarkított előadásokon csak kevesen lézengtek. A tanszékek és főkormányosok párviadala is negatív visszhangokat váltott ki bennem. Már az előkészítésnél felmerült az esetleges bundázás gondolata, így a szervezők sorssalással akarták pérosítani a mérkőzés feleket. Végül azonban minden maradt a régiiben.

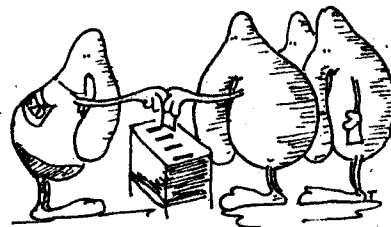
-Elsős vagyok, tehát még hasonlóban nem volt részem. De kellemes meglepetés ért. Ilyen rendezvényen a hangulat számít, és az napról napra jobb lett. A csúcs az Aranykerék vetélkedő volt. Sajnos a szavazást elvesztettük, persze ezzel nem voltunk egyedül. Azt hiszem, ez várható volt. Akadtak nagy ötletek: úgy hiszem, a felső évesektől még tanulhatunk. Jövőre már lesz egy kis tapasztalatunk, és talán majd akkor... -Tasok -bézé-

A sportversenyek végre valahára valódi tömegrendezvényé váltak. A rendezőket is meglepte ez a nagy számú résztvevő, és az így hosszúra nyúlt verseny néhányukat - főleg családos oktatókat - visszalépésre kényszerített.

Végül a szavazásról. Furcsán hatott, hogy az urna mellett ott állt néhány jelölt "képviselője", és személyesen beszélt rá a választásra azokat, akik nem ismerték a jelölteket.

Hindegzek a gondolatok egyéni megálapításokból alakultak ki, és azzal a céllal íródtak, hogy a jövőbeni szervezők az apróbb dolgokra is jobban figyelhessenek.

-téel-

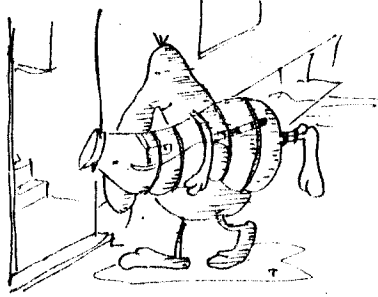
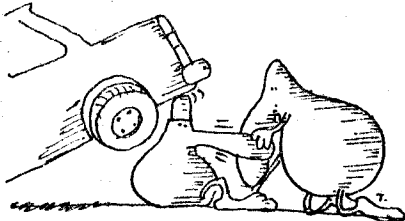
Csillagok, vállapok

mind itt ragyogtatok

Talán mindenki jól szórakozott az Arany Korok vetélkedőn. De vajon mi történt annak este a teremben kívül, az a rendőrrabló hadifüzetek szerkesztő szünetén? Másnap ez után összehívták az akciók hőseitől. Csillagok szűk harcosainkat a homályos kékben állán, a hangulat tetőfokán kaptak csunavégre. Bár a fiúk nehezen állták kőtálcát, türelmetlenül engedték az ügy után, én mégis bővebb hítelek ferrásnak /s nem utolsó sorban tiszteletreemlélt nyelők/ tartom őket. Az elbeszélések kicsit szörzések voltak. Ez érthető is, hiszen a "meghatódott" állapotban mindegyiknek nehéz száját érdemeiről beárulni. Hiába: ez a szerénység!

Kudarcsok....

A novellákból pillanatok alatt kinyúlhat a kép. A sok kudarcnak egyértelműen a rendőrök voltak az okai. Nem érezték át a szituáció jelentőségét. Voltak, akik annak estek álmodatul, hogy szó szerint értelmezték a szabályzatot. Mások csökönyösen tartották magukat szolgálati utasításukhoz. Akadt olyan bizalmatlan járőr, akinek zokan esett, hogy egy autó az egyirányú utca túlsó végéről közelít feléjük, és a belőle kikapartató egyetemisták széles mosollyal még egyéb mulatságra is invitálják őket. Nem egy ügyetlen rendőrtiszt merek perccel leszögezte, hogy mivel ő az utolsó tiszt az őrsön, „egyedül fog elmenni”. Egyhelyen megtörtént, hogy a bentlévő tisztek már készen álltak a „bevetésre”, de az ÜTI megállította őket, és végignézett rajtuk. Ezután kijelentette: nem engedem meg, hogy a rendőröket nevetség tárgyává tegyék.

...és sikerek

Hőseink azonban hittek. Tudták, hogy a szív kérésének egy egyenruha sem állhat ellen. Nemsokára csillagba szökött az első eredmény! Nem akarom magunkat dicsérni, de a KÖZHÍR csapatának saját névnapja után a lezredest sikerült az ágyból kipeccázni. Ennek bizonyossága, hogy még cipőjét is csak asztalunknál érkezett beiffzni. Ezután frontáttörés következett be. A kommandók sorra vették le lábukról a rend szilárd öreit. Az egyik „szégyenlős” járőr pl. szívesen „rá lett a dologra”, csak arra kérték a legényeket, hogy „ne mondják el senkinek”. És persze lovagjaiktól elvárták, hogy „majd utána” szállítsák haza őket. Az egyik őrsön a felderítők katonás ellenállásba ütköztek. Miután jó ideje unszolták az egyik rendőrtisztet az váratlanul felhorkant: — Most éppen jó helyen vannak az arénázásra, de ha nem hagyják abba, akkor itt is maradnak, mert éppen őrös a vigyorgó!

Kerítünk éppen meghátrálni készültük, mikor véletlenül elszólták a kollégium címét. Erre az elvtársnak fülig szaladt a szája, és parancsot adott a főtörzsnak: — Öltözzön, azonnal indulunk. Az autóban kiderült, hogy két házzal odébb lakik, és éppen hazafelé készült.

Az egyik csapat részleteket nem árult el, csak az elvet közölte. Szerintük erre nekik az egész világon szabadalmi oltalmuk van. Két ifjú indult az expedícióra. Az egyik a sofőr, a másik a tankör szerint a hülyeség garantált etalonja. A sofőr azt az utasítást kapta, hogy körözzen a városban, és próbáljon a mellette ülőnél még hülyébbet szerezni. A csapat nyert!!!

- sony -

Ki kiert

SPORTOLT?

A kari hét keddi napján rendeztük meg a főkörményos jelöltek 2. erőpróbáját /a sportversenyeket/ non stop rendszerben 10 óráig keresztül.

A versenyben 75 csapat indult és játszott minimálisan egy mérkőzést. /Erre még nem volt példa a karunkon! / Körülbelül 200 oktatót és hallgatót mozgatót meg ez a nagyszabású esemény. Nagy érdemük a negyedéveseknek, hogy az indult csapatoknak harmadát az oktatók köréből állították ki. Ennek eredményeképp meg is szerezték az első helyet a 2. próbában.

A három sportverseny eredményei:

Asztalitenisz: /27 csapat/
Csapatverseny: férfi egyéni,
női egyéni, vegyespáros

1. Farkas - X.Y-ka II.
2. Ildosa - Baksa III.
3. Erdős - Varga I.

Foci: /23 csapat/
/23 csapat/

1. Kiss István csapata II.
2. Király Gyula " III.
3. Heffter Zoltán " III.

Asztali foci: /25 csapat/
/25 csapat/

1. Tary - Nagy III.
2. Molnár - Werges II.
3. Lackó - Delics IV.

Gratulálunk, és további sikereket kívánunk!

Balogh István
/ Husi /

FOTO FOTO FOTO FOTO FOTO FOTO

2. old. Joe bácsi leánya, aki bajjával elküzdöztette a közönséget.

4. old. ① A „keményfejű karaté”
 $\frac{1}{2} \frac{3}{4}$ ② Magyar István tándúr párbajozik. Könyölte a segédei

③ Zizi a főkörményos jelölt.
Mi a közös a három képen?

/-fotó a 7. old./
④ Az ARANYKOROK győztes csapata
HITVA és hívei
FOTO: LASY VILHOS

S. Gy.

A teremben általában félhomály honolt, csak az emelvényen álló széket ostorozták a reflektorok forró fényükkel. A földön ültünk, beszélgettünk, és vártuk őt. Egész nap vártuk az estét. Ilyenkor lassan illan a paroc. Még álmosan ébredünk, átkoztuk a vekkert. De ebben már nem is voltunk mosolygók.

A buszon számoltam a megállásokat. Valaki a lábamra lépett, de tovább mosolyogtam. Csak hát megállós volt hátra.

Közeledett az idő, és egyre többen mosolyogtunk. József Attiláról beszélgettünk, és egy ismeretlen lány lábához támasztottam a hátam.

A terem lassan zsúfolódni kezdett, mindenki beszélgetett. Még azok is, akik teljesen egyedül jöttek, és magányosnak érezték.

Kicsit odébb, egy hosszú arcú lány mellett megláttam azt, aki a buszon a lábamra lépett. Mint régi ismerősnek, intett és szélesen elmosolyodott. Meglengettem én is a károm. Szerettem volna odamenni hozzá, de nem lehetett a tömeg miatt.

Bár nem volt megtiltva, mégis csendes volt senki. Lassacskán mindenféle a barátaim ülték már. A várakozás rítusa beteljesedett. Az eke megforgatta a földet. Ő kellett már csak, hogy a fekete félhomályba szórja kötényéből a magokat.

Még egészen gyerek voltam, mikor láttam a nagyapámat kötényéből vetni. A kurta föld végében hevert a zsák a magokkal. Odament, kioldotta. Megmerítette kötényét, és újból bekötötte a zsákokat. Szépen, egyenletesen terítették be a magok a bevetett részt. A széle olyan egyenesen állt, hogy még vonalzó-

val sem lehetett volna jobbat húzni. Beállt mellé, amilyen messze kell. Elindult, folyamatosan ment, a kezével közben félköröket írt a levegőbe. A földő végén fordult, aztán megint kiért. A mag éppen elfogyott. Így kezdte elülről megint.

Jó rostált magot vetett, maga tisztította. Nem is volt abban gaz az aratáskor. Mert lehet csalánt is kaszálni. De ez korántsem aratás. Mert az aratás öröme a vetés szertartása. És mindazon munkák szertartása, melyek a vetés előkészítésével járnak.

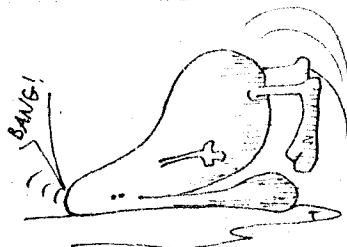
Akkor megjelent ő, és megállt az emelvény szélénél. Mindenki elcsendesedett. De nem ment a székhöz. Nem volt rajta a kötény. —Nagy baj lehet, ha így jött ki — szólt meg halkán egy hang mellett. Intett, hogy beszélni akar. Hallottuk, ahogy az autók mennek el az utcán. Kénőbb valaki, aki hátul állt, elmondta, hogy alig lehetett hallani.

Ejszaka azt álmodtam, hogy a nagyapám megint kiér a föld végére. A zsákhoz megy, és lehajol. Akkor a zsák mögül egy szőlő ördög ugrik elő, és ólós kaszájával levágja a nagyapám kezét.

Verejtékezve ültem fel az égyben, talán kiáltottam is.

Pedig nem történt semmi más, csak az, hogy valahol egy téli este egészségügyi okokból elmaradt Sándor György műsora.

SZS

Szűcs GÖLYÖK

Hapsütött tavaszi reggeleken negyed nyolc és háromnegyed nyolc között kék a Duna. Ilyenkor ragyognak a délelőttök. Ezek azok a napok, amikor először engednek fel a fenéig befagyott patakok, és megindulnak a buborékok a jég alatt. Az öregúr a kerítést festi, és alkonyatkor már ásít a bulya.

Elmondják a híreket, Fényes Szabolcs dalaiból hallhatok még, aztán szól a Himnusz. A pontos idő: nulla óra huszonnyolc perc. Vegre csend. Percen a rádió, ahogy kikapcsolod, és hallod, ahogy betyeg az órád. Az alattad lévő leányban fény az ismerős veszettségnek. Állnak a gyerekek. Fésűt újra csend. Egyszerűen nem tudod elbámulni. Hogy egy hat éves gyereknek is lehet agydaaganata. És végképp nem tudod azonosítani ezt a hat éves gyereket a saját unokahúgoddal. Ülsz az asztalodnál, és a gyufásdobost pöckölgeted. Elnyomod a cigidet, és kibámulsz az ablakon. Csak nagyon lassan virrad...

Régenben mindig lálványosan sírtam. Ha nem volt jó sem ucker, sem nektek. Ha már egy kicsit másfélpen élek. És befelc sírok. A boron alatt folyik a könnyem. Te, egészen a tonkorig. Ilyenkor elrebedek. Időmet Shakespeare-től: „Folyton a világon kérdőzöm, és ez vesz körül ilyen szeszélyes szomorúsággal.”

Sturc

Jegyzetlap

Néha már tényleg egészen lehangolódom. A rosszul kimondott félmondatok miatt. Az elrontott kézmozdulatok miatt. Tegnap is eljátszottam magam valakinél. Pedig nem a jószándék hiányzott. „Ekkor értettem meg az egész sántáni logika igazságát: vérrel, bűnnel, mocsokkal úgy össze vagyunk cementezve, hogy magamban nem is létezem.” Így csak egy szót próbálok hajtogatni; nem túl jó szó, de nincs rá jobb: sajnálom...

Koncz István